

มุสลิมใหม่ ญวฺลุ (ชะฮีด) อันทิม :
ผมรู้สึกดีเสมอเวลาผมได้สัจญุดต่อพระเจ้า
[ไทย – Thai – تايلاندي]

เว็บไซต์ อิสลาม.net

ผู้ตรวจทาน : ทีมงานภาษาไทย อิสลามแฮ้าส์
ที่มา : www.อิสลาม.net

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ قصة إسلام المسلم الجديد: شهيد أون تيم ﴾

« باللغة التايلاندية »

موقع إسلام.نت

مراجعة: فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

المصدر: www.อิสลาม.net

2011 - 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

มุสลิมใหม่ ธวัฐ (ชะฮีด) อันทิม :
ผมรู้สึกดีเสมอเวลาผมได้สวดต่อพระเจ้า

ชื่อ : ธวัฐ อันทิม

ชื่ออาหรับ: ชะฮีด

เกิดวันที่ 10 สิงหาคม 2531 ปัจจุบันมีอายุ 21 ปี เป็นบุตรคนโต มีน้องสาวคนเล็กหนึ่งคน สมาชิกในบ้านเป็นชาวพุทธทั้งหมด

ปัจจุบันกำลังศึกษา อยู่ที่คณะนิเทศ-ศิลป์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ทางสู่อิสลาม: ผมคุ้นเคยกับอิสลามมาตั้งแต่ผมยังเล็ก เนื่องจากถิ่นกำเนิดผมได้อยู่ในแถบที่มีพี่น้องมุสลิมอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ผมคุ้นเคยกับเสียงอะซานในเวลาศุบหุ(ช่วงเช้าตรู่)ตั้งแต่เด็ก เพราะผมต้องตื่นแต่เช้าเพื่อไปเรียนที่ โรงเรียน

กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย และนั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผมได้สนใจว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคือใคร?

ผมศึกษาที่ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนมาเป็นเวลา 12 ปีเต็ม โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนคริสต์นิกายโปรแตสแตนท์ และมักเผยแพร่ศาสนาให้เด็กต่างศาสนาได้เรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยเป็นวิชาที่มีอาจารย์ที่มีความรู้ทางศาสนามาสอนทุกๆ อาทิตย์ อาทิตย์ละหนึ่งคาบเรียน ซึ่งต่างกับโรงเรียนในนิกาย โรมัน-คาทอลิก ที่จะแยกเด็กคริสต์และเด็กศาสนิกอื่นออกอย่างชัดเจน

ผมเริ่มเชื่อว่าพระเจ้ามีจริง และพระองค์ทรงรู้ถึงจิตใจเรา ตั้งแต่ผมอยู่ชั้นประถม 4 ซึ่งทุกๆ ปี ทางโรงเรียนจะมีวันหนึ่งที่เรียกว่าเป็นวันเปิดใจรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิต และผมก็ได้เข้าไปเปิดใจรับมาสองครั้งสองครา แต่ก็ไม่สำเร็จเพราะเวลาผมกลับมาบ้าน ผมบอกแม่ผมว่า ผมเป็นคริสต์แล้ว ผมจะไปโบสถ์วันอาทิตย์ แม่ก็จะต่อว่าผม และผมก็ไม่เข้าใจ สุดท้ายผมก็หลงลืม จนไม่มีโอกาสได้ไปโบสถ์สักครั้ง นั่นคงเป็นการ

กำหนดที่ยิ่งใหญ่ของ อัลลอฮ์ซุบฮานะฮฺวะตะอะลา อย่าง
แน่นอน...

หลังจากนั้นพออย่างเข้าวัยคะนอง ผมก็เริ่มลืมนพระผู้เป็น
เจ้า เพราะด้วยความที่ทางบ้านเป็นพุทธ แต่ไม่ได้เคร่งครัดมาก
นัก ทำให้ผมต้องไปร่วมพิธีสำคัญทางศาสนาบ้างเป็นบางครั้ง
แต่ผมมักจะไม่ค่อยไปเพราะผมติดเพื่อน และเพศตรงข้าม ตาม
ประสาวัยอยากรู้ อยากเห็น อยากลอง จนผมได้รู้จักกับยาเสพติด
ต่าง ๆ และผมก็เริ่มใช้มันบ่อยขึ้น จนใช้ทุกวัน

ช่วงนั้นเป็นช่วงที่ชีวิตผมน่าเกลียดที่สุด ผมไม่ยอม
เดินทราหน้าเพราะว่าผมขี้เกียจ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ไร้สาระมาก ผม
กำลังจมดิ่งสู่ความเลวร้าย ผมแอบนำยาเสพติดมาไว้ในบ้าน
จนพ่อแม่จับได้หลายครั้งหลายครา แต่ผมก็ไม่เลิก พ่อแม่เสียใจ
มาก จนไม่พูดกับผมเป็นเดือนๆ ผมดำเนินชีวิตอยู่ในวังวนเดิมๆ
ตั้งแต่ ม.5 จนเข้ามหาลัย ซึ่งผมก็ยังไม่เลิก แถมยังจะหนักขึ้น
ทุกวัน แล้วยังมีเรื่องผู้หญิงมาข้องเกี่ยว ทำให้ผมเรียนได้แย่มาก
ซึ่งก็ทำให้พ่อแม่ลำบากใจเหมือนเดิม จนผมได้มาพบกับ อุม്മัร

ซึ่งในตอนที่เราู้จักกันแรกๆ นั้น เขาก็เป็นคนแบบเดียวกับผม จึงสนิทกันอย่างรวดเร็วในเวลาไม่นาน และชักชวนกันใช้ยาเสพติดกันอย่างสนุกสนาน ซึ่งถ้าเทียบกับในตอนนี่เขาได้เปลี่ยนไปมาก...

หลังจากนั้นไม่นานผมก็ไม่พบกับคู่มุรัอีกเป็นเวลานานมาก ซึ่งมาทราบข่าวอีกทีในตอนหลังว่าได้เข้ารับอิสลามแล้ว แต่ก็ยังไม่พบเขาอยู่ดี ณ ตอนนั้นผมก็ได้สนใจกับอิสลามมากขึ้น จึงได้ขอหนังสือมาอ่านจากอาสาสมัครของผมซึ่งเป็นมุสลิมะฮ์ ประจวบกับผมมีโอกาสได้ติดตามสารคดีทางช่อง National Geographic รายการ Inside Islam ซึ่งทำให้ผมน้ำตาซึมและกลับมาคิดถึงพระเจ้าอีกครั้ง เมื่อรายการเจาะลึกไปถึงหลักศรัทธาหกประการ

ผมคิดอยู่ในใจมาตลอดหลังจากนั้น ว่าผมจะเป็นมุสลิมให้ได้ แต่ไม่รู้ว่าจะเมื่อไรเท่านั้นเอง และนั่นทำให้ผมไปขอหนังสือจากอาสาสมัครผมและเริ่มอ่านเมื่อมีเวลาว่างจากการบ้านที่มหาวิทยาลัย และช่วงนั้นผมก็เริ่มไม่ดื่มเหล้า ส่วนเรื่องทานหมู่นั้น เหมือนเป็นเรื่องแปลกเพราะผมไม่ชอบทานหมูมาตั้งแต่

เล็กอยู่แล้วจึงไม่ค่อยมีปัญหาแต่อย่างไร เหมือนกับเรื่องขลิบ
หนังปลายอวัยวะเพศที่ผมได้ขลิบมาตั้งแต่ผมกำเนิดออกมา
จากครรภ์แม่ผมแล้ว

ช่วงแรกที่ผมสนใจอิสลาม เพื่อนๆ ในกลุ่มเริ่มหาว่าผม
เพี้ยนบ้าง และมาเยอะไปเลยเลอะเลือน และต่อว่าล้อเลียน
ต่างๆ นานาๆ เพราะเขาคิดว่า อีกสองสามวันผมก็เลิกสนใจ
อิสลามแล้ว แต่กลับกัน เหมือนเป็นแรงกระตุ้น ทำให้ผมอยากรู้
เกี่ยวกับอิสลามมากขึ้น ผมเริ่มอ่านหนังสือ และ เปิดเว็บไซต์
ศาสนามากขึ้น ถ้ามจากเพื่อนมุสลิมบ้าง และลองถือศีลอดใน
เดือนรอมฎอน ถึงจะไม่สมบูรณ์เท่าไรนัก แต่ผมก็รู้สึกดี

เวลาผ่านไปล่วงเกือบหนึ่งปี ผมก็ยังปฏิบัติตัวฝึกฝนที่
จะเป็นมุสลิมอยู่ และได้แต่หวังว่าผมจะได้กล่าวปฏิญาณตน
หลังจากเรียนจบสักวันหนึ่ง จนกระทั่งมาถึงเหตุการณ์สำคัญที่
ได้เปลี่ยนผมให้อยู่ในทางแห่งสวรรค์

ผมได้ไปทำงานประจำครั้งแรกเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนมา
ด้วยความที่ประสบการณ์ยังน้อย ทำให้ถูกกดดันจากทางผู้เป็น
งานและกดขี่จากนายจ้าง ทำให้ผมรู้สึกท้อแท้ หหมดกำลังใจเป็น

อย่างมาก แต่ผมก็ยังคิดว่าเป็นบททดสอบจากพระเจ้าอย่าง
แน่นอน และในวันที่ผมต้องแอบมาร้องไห้เพราะไม่ไหวกับการ
ทำงานร่วมกับคนเห็นแก่ตัว และใช้อำนาจอย่างลึกลับตัว ทำให้ผม
อดไม่ไหวที่จะสื่อสารกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า โดยการขอท่านในใจว่า
“ผมไม่ไหวแล้ว ผมอยากหลุดจากวังวนเดิมๆ ผมอยากเป็น
มุสลิมอย่างแท้จริง”

หลังจากนั้นเพียงสองวัน ทำให้ผมพบกับ อุมัรฺ ผู้ซึ่งผม
ไม่เจอกับเขามานานนับปีอย่างเหลือเชื่อ ผมถามเขาทันทีว่าเค้า
เป็นมุสลิมแล้วใช่ไหม เขาพยักหน้า ผมไม่รอช้าทันที ผมบอก
เขาว่าผมสนใจอิสลามมานานแล้ว แต่ยังไม่ได้กล่าวปฏิญาณ
ตน เพราะยังไม่พร้อม เขาตอบผมว่า นี่เป็นโอกาสดีแล้วที่จะได้
กล่าว เพราะถ้าผมตายไปก่อนกล่าวชะฮาดะฮ์ผมจะเสียโอกาส
ทันที

ผมคุยกับเขาสักพัก และตัดสินใจทันทีว่าผมจะเข้ารับ
อิสลามเดี๋ยวนี้เลย และแล้วผมจึงไปกล่าวปฏิญาณตนโดยมี
เพื่อนคนนี้เป็นพยานให้ผม...

ผมกลับมาบ้านด้วยความรู้สึกแปลกๆ ว่าตนเองได้เป็นมุสลิมแล้ว แต่ผมก็ยังไม่แน่ใจอยู่ดีว่าจะปฏิบัติตัวได้ไหม พร้อมกับคำถามต่างๆ นานาในหัวให้ขบคิด

ในตอนนั้นเอง พระเจ้าได้แสดงอำนาจของพระองค์ให้ผมได้รับรู้ ขณะนั้นผมยืนสูบบุหรี่อยู่หลังบ้าน ผมได้ยินเสียงอะซานไม่ดังมากนัก จากมัสยิดที่ไม่ไกลจากบ้าน แต่เสียงก็ดังขึ้นเหมือนมีคนมาอะซานอยู่ข้างหูกับคำว่า “*อัสหะดุ อัลลา อิลาฮะ อิลลัลลอฮุ*” ผมรู้สึกตกใจมาก ตัวสั่นเทา ทำอะไรไม่ถูก รีบทิ้งบุหรี่แล้วเข้าบ้านมาสูญุดทันที ผมรู้สึกแน่แล้ว ใ้แน่ๆ ผมจึงโทรไปคุยกับอุม്മุรฺทันที เขาบอกผมว่าเป็นสัญญาณที่ดี ผมจึงตัดสินใจวาดล้างสิ่งไม่ดีทั้งหลายที่ผมติดใจอยู่ที่

หลังจากนั้นอุม്മุรฺ ก็จะสอนผมเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ และการปฏิบัติ รวมถึงโทรหาผมที่มหาวิทยาลัยทุกครั้งเมื่อถึงเวลาละหมาด และแล้วผมก็ได้คุยกับ อ.ซารีฟ วงศ์เสงี่ยม ผมได้พบกับ อ.ซารีฟ ครั้งแรกเมื่อไปละหมาดวันศุกร์ ที่ศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย หลังจากนั้น อาจารย์ก็จะคอยนัดผมมาเจอกับกลุ่มและไปฟังบรรยายเสมอๆ เพื่อให้ความรู้และรักษาอิมาน

ไม่ให้ลดหายไป และอุมรฺ ก็พาผมไปรู้จักอาจารย์ที่ศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทยเพื่อเรียนเกี่ยวกับรูกัน และอาภิตะฮฺทุกวันอาทิตย์ ซึ่งผมก็เรียนได้สามเดือนแล้ว หลังผมได้รับอิสลามไม่นาน

ทุกวันนี้การเรียนและการปฏิบัติตัวของผมดีขึ้นอย่างมาก จนหลาย ๆ คนเริ่มเห็นในความเปลี่ยนแปลง รวมถึงพ่อแม่ผมที่ตอนแรกออกจะไม่ชอบใจด้วยซ้ำ ผมรู้สึกภูมิใจที่ได้อยู่ในศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้า ผมรู้สึกปลาบปลื้มที่ได้กล่าวตักบีร์ และผมรู้สึกดีเสมอเวลาผมได้สujudต่อพระเจ้า ผมจะน้ำตาคลอ เบ้าและขนลุกเสมอ เวลาเดินจากบ้านไปละหมาดที่มัสยิด ซึ่งทั้งหมดก็นับว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าโดยทั้งสิ้น ที่ทรงชี้ทางนำให้กับป่าวที่อ่อนแออย่างผม อัลหัมดุลิลลาฮฺ